

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 19/07

6 marca 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-292/04

Wienand Meilicke i in. / Finanzamt Bonn-Innenstadt

PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE NIE MOŻE OGRANICZAĆ PRAWA DO ZALICZENIA NA POCZET PODATKU WYŁĄCZNIE DO DYWIDEND OTRZYMANYCH OD SPÓŁKI KAPITAŁOWEJ Z SIEDZIBĄ W TYM PAŃSTWIE

Trybunał nie ograniczył w czasie skutków wydanego dzisiaj wyroku, ponieważ ten aspekt swobodnego przepływu kapitału został wcześniej wyjaśniony w wyroku w sprawie Verkooijen, którego skutki w czasie nie zostały ograniczone

Okoliczności faktyczne sporu przed sądem krajowym miały miejsce w latach 90-tych. Na mocy obowiązującego wówczas ustawodawstwa niemieckiego podatnikom podlegającym nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego przysługiwało prawo do zaliczenia na poczet podatku związane z dywidendami otrzymywanymi od spółek niemieckich, lecz nie z dywidendami pochodzącymi od spółek z siedzibą w innych państwach członkowskich. Akcjonariuszom tych spółek nie przysługiwało więc prawo do skorzystania z tego systemu, który umożliwia podatnikom zaliczenie na poczet podatku dochodowego należnego w Niemczech 3/7 wypłaconych im dywidend.

W latach 1995 – 1997 H. Meilicke, obywatel niemiecki mający miejsce zamieszkania w Niemczech, otrzymywał dywidendy z tytułu posiadanych akcji spółek niderlandzkich i duńskich. W 2000 r. spadkobiercy nieżyjącego już wówczas H. Meilicke, bezskutecznie wnosili do Finanzamt Bonn-Innenstadt o przyznanie prawa do zaliczenia na poczet podatku w związku z tymi dywidendami. Spadkobiercy H. Meilicke wszczęli więc postępowanie przed Finanzgericht Köln, który w drodze wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z pytaniem, czy przepisy wspólnotowe dotyczące swobodnego przepływu kapitału dopuszczają taki system podatkowy, jak obowiązujący w Niemczech.

Niezasadnione ograniczenie swobodnego przepływu kapitału

W wydanym dzisiaj wyroku Trybunał orzekł, że niemieckie przepisy podatkowe ograniczają swobodny przepływ kapitału. W tym zakresie odwołał się on do swojego orzecznictwa, w

którym wyjaśnił wymogi wynikające z zasady swobodnego przepływu kapitału w dziedzinie dywidend otrzymywanych przez rezydentów od spółek niebędących rezydentami.¹

Trybunał stwierdził, że przewidziane w przepisach niemieckich prawo do zaliczenia na poczet podatku ma na celu – tak jak podobne prawo będące przedmiotem sprawy *Manninen* – unikanie podwójnego opodatkowania zysków spółek wypłacanych w postaci dywidend.

W tym zakresie Trybunał przypomniał, że ograniczając prawo do zaliczenia na poczet podatku do dywidend wypłacanych przez spółki z siedzibą w Niemczech, tego rodzaju przepisy, po pierwsze, stawiają w niekorzystnej sytuacji osoby podlegające nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Niemczech, otrzymujące dywidendy od spółek z siedzibą w innych państwach członkowskich. Osobom tym nie przysługuje możliwość zaliczenia na poczet obciążającego ich podatku, podatku dochodowego od osób prawnych, który należy jest od tychże spółek w państwach członkowskich ich siedziby.

Po drugie, omawiane przepisy stanowią dla tych ostatnich spółek przeszkodę w gromadzeniu kapitału w Niemczech.

Następnie Trybunał odrzucił argumentację, zgodnie z którą omawiane przepisy uzasadnione są koniecznością zapewnienia spójności krajowego systemu podatkowego. W tym zakresie Trybunał stwierdził, że aby nie podważać spójności tego systemu wystarczyłoby przyznać podatnikowi posiadającemu akcje spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim prawo do zaliczenia na poczet podatku kwoty, która byłaby obliczana stosownie do podatku od osób prawnych należnego od tej spółki w tym ostatnim państwie członkowskim. Rozwiązanie takie stanowiłoby środek w mniejszym stopniu ograniczający swobodny przepływ kapitału.

Trybunał nie ograniczył skutków swojego wyroku w czasie

Rząd niemiecki w swych uwagach wskazał, że Trybunał ma możliwość ograniczenia skutków swojego wyroku w czasie. Rząd niemiecki, po pierwsze, zwrócił uwagę Trybunału na poważne konsekwencje finansowe, które pociągałoby za sobą stwierdzenie niezgodności spornych przepisów ze swobodnym przepływem kapitału. Po drugie, podniósł on, że przed ogłoszeniem wyroku w sprawie *Verkooijen* w 2000 r. można było uznać, że przepisy te były zgodne z prawem wspólnotowym.

Trybunał przypomniał, że może on ograniczyć w czasie skutki wykładni zasady prawa wspólnotowego jedynie w drodze wyjątku oraz w samym wyroku zawierającym rozstrzygnięcie w kwestii wykładni, o którą się do niego zwrócono.

Trybunał wyjaśnił, że musi istnieć tylko jedna chwila określenia skutków tej wykładni w czasie. W tym zakresie, zasada, zgodnie z którą ograniczenie dopuszczalne jest jedynie w samym wyroku rozstrzygającym w kwestii wykładni, o którą się zwrócono, gwarantuje równość traktowania państw członkowskich i innych podmiotów prawa wspólnotowego oraz spełnia tym samym również wymogi wynikające z zasady pewności prawa.

¹ W wyroku z dnia 6 czerwca 2000 r. w sprawie C-35/98, *Verkooijen*, Zb.Orz. str. I-4071, Trybunał orzekł, że prawo wspólnotowe stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu ustawowego państwa członkowskiego, który uzależnia przyznanie zwolnienia od podatku dochodowego z tytułu dywidend wypłacanych akcjonariuszowi będącemu osobą fizyczną od warunku, by dywidendy te były wypłacane przez spółki z siedzibą w tym państwie członkowskim. W wyroku z dnia 7 września 2004 r. w sprawie C-319/02, *Manninen*, Zb.Orz. str. I-7477, Trybunał stwierdził, że przy obliczaniu kwoty podlegającej zaliczeniu na poczet podatku należy uwzględnić kwotę podatku rzeczywiście zapłaconego przez daną spółkę w państwie członkowskim, w którym ma ona swoją siedzibę.

W tym zakresie Trybunał podniósł, że wymogi wynikające z zasady swobodnego przepływu kapitału w dziedzinie dywidend otrzymywanych przez rezydentów od spółek niebędących rezydentami zostały już wyjaśnione w wyroku w sprawie *Verkooijen* i że skutki tego wyroku nie zostały ograniczone w czasie.

Z powyższych względów Trybunał stwierdził, że brak jest podstaw, by ograniczyć w czasie skutki wydanego dzisiaj wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG CS DE EL EN ES FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-292/04>
Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą
Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956